

ikke på forhånd bundet af denne aldersgruppe, og da man anser det for meget ønskeligt, bl. a. på grund af de forskelle, der er i de unges udvikling og modenhed, at man ikke uden videre udelukker alle over 18 år fra at deltage i dette klubliv, har man foreslået, at klubberne skal være for unge mennesker, der er fyldt 14 år og *gennemgående* ikke er over 18 år. Ved klubvirksomhedens tilrettelæggelse skal der dog navnlig tages hensyn til de 14—18-årige.

Med hensyn til aldersgrænsen nedad er man standset ved 14 år, medens man efter Ungdomskommissionens forslag, der gennemgående vedrører de sociale klubber, skal kunne medtage børn fra 12-års alderen. Det falder imidlertid uden for formålet med nærværende lovforslag og hele den kulturelle baggrund for de heromhandlede klubbers oprettelse at medtage børn i den skolepligtige alder. Klubber for de 12-14 årige må derfor på det udviklingstrin, klublivet i øjeblikket befinder sig, naturligt — i samme omfang som det er tilfældet med børnehaverne — betragtes som en social foranstaltning.

Det er en betingelse, at klubben principielt skal stå åben for alle; man må således under ingen omstændigheder gøre adgangen til klubben betinget af, at de unge er medlemmer af — eller indmelder sig i — en bag klubben stående organisation, at de tilhører en bestemt klasse, eller at de bekender sig til en bestemt ideologisk opfattelse.

For klubber oprettet af foreninger vil det yderligere være en betingelse for tilskud, at der finder en adskillelse sted mellem foreningens og klubbens økonomi og administration (bestyrelse m. v.), således at klubvirksomheden fremtræder som en selvstændig del af foreningens arbejde.

Da en af de vigtigste forudsætninger for en klubs tilfredsstillende udvikling er lederens person, har man foreslået, at den godkendelse, der meddeles en klub, skal knyttes til en bestemt person som leder, således at godkendelsen bortfalder ved lederskifte.

Såfremt klubben ikke er kommunal, anser man det yderligere for nødvendigt, at klubben har en bestyrelse, der ikke består af klubbens egne medlemmer, og som har det almindelige ansvar for klubbens drift. Det må i forbindelse med ansøgningen om godkendelse oplyses, efter hvilke regler bestyrelsen vælges, og hvem der på ansøgningstidspunktet er medlemmer af bestyrelsen, således at den godkendende myndighed også vil kunne tage den garanti, der ligger i bestyrelsens sammensætning, i betragtning ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt klubben kan godkendes.

Man har ikke villet udelade den mulighed, at en klub kan oprettes af en enkelt eller enkelte personer, men man finder det i så fald rimeligt at kræve, at en repræsentant for kommunalbestyrelsen kan få sæde i den bestyrelse, som også i dette tilfælde vil være at nedsætte.

De foreslåede tilskudsregler svarer i det væsentlige til de tilskudsregler, der gælder for ungdomsklubber oprettet under arbejds- og socialministeriet, jfr. bekendtgørelse fra nævnte ministerium af 28. februar 1952 vedrørende lov nr. 92 af 14. marts 1951 om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg. Ifølge sidstnævnte bekendtgørelse kan der blandt de tilskudsberettigede udgifter kun medtages 50 pct. af udgifterne til materialer, der anvendes til hobbyvirksomhed, da det anses for at være af pædagogisk betydning, at børnene og de unge i betydeligt omfang selv deltager i disse udgifter. Denne betragtning kan man fuldt ud tiltræde, og man har derfor foreslået, at undervisningsministeren skal kunne fastsætte et maksimumsbeløb for statstilskuddet til de enkelte udgiftsposter, idet man herved navnlig har tænkt på udgifter til materiale, der bearbejdes i klubben, leje af film o. lign. Det vil sikkert være rimeligt også her kun at yde tilskud i forhold til halvdelen af udgiften til materiale, der bearbejdes af